

Sygn. akt II AKa 277/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Dorota Tyrła

Sędziowie: SA – Zbigniew Kapiński

SO (del.) – Przemysław Filipkowski (spr.)

Protokolant: – sekr. sąd. Sylwester Leńczuk

przy udziale prokuratora Gabrieli Marczyńskiej - Tomali

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2020 r.

sprawy H. S. (1), syna P. i H., urodz. (...) w B.

oskarżonego o czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 151 k.k. oraz z art. 217 § 1 k.k. w zb. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 28 maja 2020 r. sygn. akt XVIII K 62/20

I. prostuje oczywistą omyłkę pisarską w rozstrzygnięciu z punktu 4 wyroku co do daty początkowej tymczasowego aresztowania na 28 grudnia 2019 r. godz. 21.00;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego H. S. (1);

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 277/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. XVIII K 62/20 z dnia 28.05.2020 r.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

 obrońca oskarżonego H. S. (1)

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia** na korzyść

na niekorzyść

 w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia co do czynów I i II	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia co do czynów I i II	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

x	uchylenie	x	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Nie dotyczy			

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Nie dotyczy	

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</u>	
---	--

<u>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Nie dotyczy	

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1/	<p>Obrońcy pkt 1 obraży przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a to:</p> <p>a/ art. 5 § 2 kpk poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego;</p> <p>b/ art. 7 kpk poprzez dowolną a nie swobodną ocenę zebranego materiału dowodowego bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p>x niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
a/ Podzielić należy konsekwentne poglądy orzecznictwa, że przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i jej braku w przypadku innych, pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeżeli zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności		

sprawy, rozważeniem okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, pozostaje zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku /tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.04.2018 r. sygn. IV KK 104/18, lex nr 2498022/.

b/ W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego H. S. (1) oraz właściwie je ocenił, mając na uwadze treść art. 7 kpk, a ocena ta nie wymagała uzupełnienia. Oparł się przy tym na całości przedstawionemu materiałowi dowodowemu. Zatem zarzut naruszenia w/w przepisu okazał się niezasadny.

c/ Chybiony jest także zarzut naruszenia art. 5 § 2 kpk, gdyż Sąd I instancji nie miał nieusuwalnych, obiektywnych wątpliwości co do zachowania oskarżonego czy innych osób, a ich istnienie warunkuje zastosowanie tego przepisu. Zarzut obrazy tego przepisu może być uznany za skuteczny tylko wówczas, gdy zostanie wykazane, że orzekający sąd rzeczywiście miał wątpliwości o takim charakterze i nie rozstrzygnął ich na korzyść oskarżonego. Dla zasadności tego zarzutu nie wystarczy zaprezentowanie przez stronę własnych wątpliwości co do stanu dowodów /tak np. postanowienie Sądu Najwyższego sygn. V KK 68/2018 z 04.04.2018 r. lex nr 2488989/. Nieprawidłowe jest równoczesne stawianie zarzutu naruszenia art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk, ponieważ o niedających

się usunąć wątpliwościach można mówić dopiero po przeprowadzeniu prawidłowej i wszechstronnej oceny dowodów.

d/ Nie doszło więc do obrazy art. 7 kpk ani art. 5 § 2 kpk, która uniemożliwiłaby instancyjną kontrolę prawidłowości wyroku bądź nakazywała jego zmianę co do sprawstwa i winy oskarżonego. Wobec tego wniosek obrońcy o zmianę wyroku oraz uniewinnienie oskarżonego jest w oczywisty sposób bezzasadny.

e/ Skarżący nie podważył skutecznie przeprowadzonej przez Sąd I instancji oceny materiału dowodowego. Brak bezpośrednich świadków wydarzeń poza ich uczestnikami nie uniemożliwił prawidłowej analizy zeznań M. S. (1) i uznania ich za wiarygodne oraz odmówieniu wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego. Obrońca nie wykazał, aby M. S. miała rzeczywiste powody, aby fałszywie oskarżyć męża. Sąd Okręgowy jasno i słusznie przyjął, że nie pomówiła ona bezpodstawnie oskarżonego o niepopelnione czyny. Podzielić należy stanowisko, że H. S. (1): 1/ nie pamiętał przebiegu zajścia po powrocie żony do mieszkania, 2/ nie przedstawił argumentów, które nakazywałyby uznanie relacji M. S. (1) za nieopartą na faktach i wymyśloną. Natomiast zeznania M. S. znajdują istotne potwierdzenie w relacjach świadków E. S., J. B., M. G. /którym opowiadała o zachowaniu oskarżonego/, a nadto w nagraniu zgłoszenia, dokumentacji pokrzywdzonej ze szpitala i wezwaniu Policji - co przedstawił Sąd Okręgowy. Wytłumaczył nadto pewne różnice w składanych depozycjach oraz niestwierdzenie obrażeń na szyi pokrzywdzonej.

Nie przekonuje podnoszona przez obrońcę okoliczność, że pokrzywdzona miała spowodować przedmiotowe zdarzenia dla potrzeb sprawy rozwodowej. Istotne jest, że całokształt postępowania M. S. w toku śledztwa i na rozprawie sądowej został oceniony przez Sąd I instancji i nie stwierdził on bezpodstawności pomówienia. Nie można pominąć, że istotne znaczenie ma bezpośredni kontakt ze świadkiem na rozprawie, który lepiej pozwala ocenić wiarygodność relacji. Natomiast nadużywanie alkoholu przez M. S. oraz kwestia stosunku oskarżonego do dzieci, uczestnictwo w terapii i chęć utrzymania małżeństwa, jak też frustracja i stres nie usprawiedliwiają działania H. S.. Jego wskazywana przez skarżącego „bezsilność” w relacji małżeńskiej nie uniemożliwiła mu jednak stosowania przemocy ani kierowania agresywnych słów do żony.

e/ Podobnie negatywnie należało ocenić pismo oskarżonego, dołączone do apelacji obrońcy. H. S. nie podał argumentów, które mogłyby podważyć analizę i ustalenia Sądu Okręgowego.

Lp.	Zarzut	
2/	Obrońcy pkt 2 błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ treść wyroku, poprzez uznanie, że H. S. dopuścił się popełnienia zarzucanych czynów.	# zasadny # częściowo zasadny x niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

<p>a/ Powtórzyć należy, że Sąd Okręgowy dokonał prawidłowej oceny ujawnionych dowodów w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego, przekonująco ją uzasadnił i słusznie uznał H. S. za winnego popełnienia czynów z pkt 1 i 2. Zatem nie doszło do błędów w ustaleniach faktycznych, które miałyby wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Odwołać się należy do powyższej oceny zarzutów obrońcy z pkt 1.</p> <p>b/ Dodać można, że nieuzasadnione i dowolne w świetle analizy dowodów są sugestie skarżącego, jakoby H. S. nie usiłował bezpośrednio namową doprowadzić pokrzywdzonej do samobójstwa, skoro kierował do niej słowa, aby sama popełniła samobójstwo za pomocą żyletek, które są w łazience. Sąd Okręgowy wykazał przy tym, że oskarżony dążył do takiego celu niezależnie od braku żyletek w mieszkaniu.</p>		
Lp.	Zarzut	
3/	<p>Obrońcy pkt 3 rażącej niewspółmierności orzeczonych kar jednostkowych: 1/ 1 roku i 3 miesiące pozbawienia wolności, 2/ 1 roku pozbawienia wolności oraz kary łącznej w wysokości 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej i nakazu opuszczenia mieszkania, gdy wystarczająca byłaby kara pozbawienia wolności orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p>x niezasadny</p>

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>a/ Stosownie do brzmienia art. 438 pkt 4 kpk Sąd odwoławczy zmienia lub uchyla orzeczenie w zakresie kary tylko w przypadku stwierdzenia jej rażącej niewspółmierności. Rażąca niewspółmierność zachodzi wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności mających wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, że powstałaby znaczna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji a karą, którą należałoby orzec w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary. Nie każda różnica w zakresie oceny wymiaru kary uzasadnia zarzut rażącej niewspółmierności kary, przewidziany w art. 438 pkt 4 k.p.k., ale tylko taka, która ma charakter zasadniczy, a więc jest niewspółmierna w stopniu nie dającym się zaakceptować /tak np. wyrok Sądu Najwyższego z 16.02.2009 r. II KK 132/05, LEX nr 725034/. Nie chodzi tu o wszelkie możliwe różnice co do wymiaru kary, lecz wyłącznie o tak istotne, że powodowałyby uznanie orzeczonej kary za niesprawiedliwą.</p> <p>b/ Apelacja nie zawiera żadnych argumentów, które prowadziłyby do zakwestionowania stanowiska Sądu I instancji odnośnie wymiaru orzeczonych kar pozbawienia wolności i zastosowanych środków karnych. Kary i środki karne są adekwatne do wagi i znacznej szkodliwości społecznej przypisanych czynów, dużego stopnia winy sprawcy i rodzaju jego działań. Również kara łączna została orzeczona we właściwy sposób. Kontekst rodzinny ani okoliczności</p>	

czynów nie powodują konieczności złagodzenia orzeczonych sankcji. Niepełnosprawność H. S. nie powstrzymała go przed popełnieniem przestępstw i nie oznacza, że celowe jest zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. obrońca nie wskazał okoliczności, które należałoby dodatkowo uwzględnić przy wymiarze kar i środków, które nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kara bezwzględnego pozbawienia wolności jest właściwa i celowa, a w konsekwencji sprawiedliwa. Brak jest jakichkolwiek podstaw do złagodzenia wymiaru sankcji karnych.

Wniosek

Obrońca Henryka S. wniósł o:

a/ zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych czynów;

b/ uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;

c/ zmianę wyroku i orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

zasadny

częściowo zasadny

x niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Wnioski obrońcy nie zasługiwały na uwzględnienie wobec przeprowadzonych wyżej w pkt 1-3 rozważań co do zarzutów. Dodać można, że co do czynu z pkt 1 prawidłowa jest kwalifikacja prawna z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 151 kk, a odnośnie czynu z pkt 2 - kwalifikacja prawna z art. 217 § 1 kk w zb. z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
	<p>Nie dotyczy</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Nie dotyczy</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p><u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u></p>		
	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p><u>W punkcie II utrzymano w mocy zaskarżony wyrok tj. co do rozstrzygnięć z pkt 1-6.</u></p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Powody wskazano w części 3 tj. nieuwzględnienie apelacji obrońcy.</p>		
<p><u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u></p>		

	Przedmiot i zakres zmiany	
W punkcie I sprostowano oczywistą omyłkę pisarską w rozstrzygnięciu z punktu 4 wyroku Sądu Okręgowego co do daty początkowej tymczasowego aresztowania na 28 grudnia 2019 r. godz. 21.00.		
Zwięźle o powodach zmiany		
Powyższe wynika z oczywistej omyłki pisarskiej odnośnie roku.		

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</u>		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
Nie dotyczy		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	Zwolniono oskarżonego H. S. (1) od ponoszenia kosztów sądowych, wydatkami za postępowanie odwoławcze obciążając Skarb Państwa - w oparciu o treść art. 624 § 1 kpk, z uwagi na brak majątku u oskarżonego, trwające pozbawienie wolności i orzeczone środki karne.

7. PODPIS
Dorota Tyrła Zbigniew Kapiński Przemysław Filipkowski

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. H. S. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 1-6 wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
x	uchylenie	x	zmiana